Α΄ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΡΗΤΗΣ & ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Πειραιώ ς 1-5 (κτίριο Πλάζα), 73131 Χανιά

τηλ: 28210-98147 – 28210-98112 , e-mail: akokd@otenet.gr, ιστοσελίδα: www.akokd.gr

Πρόγραμμα ΑΡΓΟΣ – Η τιμωρία των ιδιοκτητώ ν ζώ ων συντροφιάς

Η ιδιοκτησία ζώων συντροφιάς στην Ελλάδα βάλλεται! Η κατοχή των ζώων συντροφιάς, από χαρά κινδυνεύει να μετατραπεί σε βάρος! Γιατί;

Στη ζωή όλων των ιδιοκτητών ζώων συντροφιάς, μπήκε ως κεραυνός εν αιθρία ο Νόμος 483 0/2021 «Νέο πλαίσιο για την ευζωία των ζώων συντροφιάς – Πρόγραμμα Άργος» (ΦΕΚ Α’ 169)
σειρά παρεμβάσεων για την ευζωία των ζώων συντροφιάς, με συγκεκριμένες υποχρεώσεις, τόσο για τους ιδιοκτήτες ζώων συντροφιάς, όσο και για τους δήμους και τις φιλοζωικές οργανώσεις.

Το νομοσχέδιο που οδήγησε στον υπό συζήτηση Νόμο, υπήρξε το πεδίο εντονότατης αντιπαράθεσης, με τις αντιδράσεις να προέρχονται, τόσο από απλούς πολίτες, όσο κυρίως από φορείς όπως κόμματα, ενώσεις δήμων, επιστημονικές και συνδικαλιστικές οργανώσεις κτηνιάτρων και γεωτεχνικών εν γένει, σημαντική μερίδα ζωοφιλικών οργανώσεων, κτηνοτρόφους, κυνηγούς και κυνόφιλους.

Οι αντιδράσεις ήταν ποικίλες, μιλώντας για πολλές ασάφειες και αλληλοαναιρούμενες διατάξεις, απαξίωση των αρμόδιων επιστημονικών φορέων, ακόμα και για νομιμοποίηση παράνομων δραστηριοτήτων ορισμένων φιλοζωικών οργανώσεων και δήμων (παράνομα καταφύγια, παράνομες υιοθεσίες και παράνομη διακίνηση ζώων συντροφιάς).

Όπως γίνεται αντιληπτό, μέσα σ' ένα τεταμένο κλίμα κατά τη διαβούλευση του νομοσχεδίου, υπήρξε πληθώρα ενστάσεων και πολλές φωνές για πλήρη απόσυρση του νομοσχεδίου, το οποίο χαρακτηρίστηκε, σε πολλές περιπτώσεις, ως τιμωρητικό προς τους κατόχους ζώων συντροφιάς, αναποτελεσματικό, έως και αντισυνταγματικό.

Το κύριο προτεινόμενο μέτρο του νομοσχεδίου, που είχε ως στόχο την εξάλειψη του φαινομένου των αδέσποτων ζώων και το οποίο συγκέντρωσε τη μήνιν της πλειονότητας πολιτών και φορέων, ήταν η υποχρεωτική, οριζόντια στείρωση όλων των ζώων συντροφιάς (με ελάχιστες εξαιρέσεις), κάτι που δεν έχει εφαρμοστεί σε κανένα ευρωπαϊκό κράτος καθώς θεωρείται και είναι ακραίο.

Ο κυνηγετικός κόσμος ήταν μεταξύ των πολλών που αντέδρασε και η Α΄ Κυνηγετική Ομοσπονδία Κρήτης Δωδεκανήσου
εξαρχής εξέφρασε έντονα την αντίθεσή της στον «υποχρεωτικό ευνουχισμό και στείρωση για όλους τους σκύλους της χώρας» και «στην ποινικοποίηση κάθε μορφής ερασιτεχνικής εκτροφής» και μίλησε για «έναν "αυταρχισμό" του κράτους» που βάζει «"ταφόπλακα" στην ερασιτεχνική εκτροφή όλων των φυλών, μεταξύ αυτών και των κυνηγετικών».

Άλλωστε, χωρίς την επιβολή αυτού του σκληρού μέτρου, οι υπόλοιπες χώρες έχουν λύσει το πρόβλημα των αδέσποτων ζώων. Και το έχουν λύσει ακολουθώντας μια πολιτική, που σ' αντίθεση μ' αυτή που πλέον ισχύει στη χώρα μας (μετά την ψήφιση του Νόμου 4830/20), δεν έχει ούτε τιμωρητικό, ούτε εισπρακτικό χαρακτήρα.

Μετά τις αντιδράσεις τελικά, άρθηκε η υποχρεωτικότητα της στείρωσης, καθώς προστέθηκε η δυνατότητα παράκαμψης αυτής της υποχρέωσης εφόσον αποσταλεί δείγμα γενετικού υλικού (DNA) του ζώου στο Εργαστήριο Φύλαξης και Ανάλυσης Γενετικού Υλικού Ζώων που προβλέπεται να συσταθεί στην Ακαδημία Αθηνών.

Οι νομοθέτες μ' αυτόν τον τρόπο θεωρούν ότι διασφαλίζεται πως ακόμα και εάν εγκαταλειφθεί ένα μη σημασμένο ζώο συντροφιάς, θα είναι εύκολο να βρεθεί ο γεννήτοράς του και κατ' επέκταση ο ιδιοκτήτης του, ο οποίος θα έχει όλες τις προβλεπόμενες διοικητικές και ποινικές κυρώσεις. Κάτι το οποίο όμως αμφισβητείται από τους επιστημονικούς φορείς

Βέβαια αυτή η τροποποίηση δε γλυτώνει τους κατόχους ζώων συντροφιάς από μεγάλα έξοδα, αφού για τη διατήρηση του γενετικού υλικού -για τουλάχιστον 12 έτη- υποβάλλεται, από μέρους του, εφάπαξ ηλεκτρονικό παράβολο ύψους 150 ευρώ για κάθε ζώο.

Η ανάγκη προστασίας των ζώων από τη βάναυση και καταχρηστική συμπεριφορά του ανθρώπου, από τη συχνά καταστροφική δραστηριότητά του, η ανάγκη προάσπισης των βασικών δικαιωμάτων τους, δηλ. του δικαιώματος στη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα, την υγεία, την ασφάλεια και τέλος την ηρεμία και την αναπαραγωγή, στη χώρα μας δεν ακόμα εξασφαλισμένα στο βαθμό που θα έπρεπε και τους αρμόζει.

Όμως η λύση δε βρίσκεται στην οικονομική αφαίμαξη του κάθε φιλόζωου πολίτη, ο οποίος με αυτή την προσέγγιση του νέου νόμου αισθάνεται να τιμωρείται για την κατοχή ενός ζώου και νοιώθει ν' αντιμετωπίζεται εκ του προτέρου ως ανεύθυνος και εν δυνάμει «εγκληματίας», ο οποίος είτε θα εγκαταλείψει ή θα θανατώσει το ζώο του.

Η πραγματική υπεράσπισή των ζώων βρίσκεται στην ευαισθησία, τον τρόπο συμπεριφοράς και την παιδεία των ανθρώπων. Πρέπει να διασφαλιστεί ότι η φροντίδα τους θα είναι συστηματική και ποιοτική, με ορθή εποπτεία από αρμόδιους δημόσιους φορείς και όχι από ιδιώτες.

Αντί λοιπόν να «τιμωρείται» ο απλός φιλόζωος, θα πρέπει η Πολιτεία να τον κάνει σύμμαχό του και από την πλευρά της να δημιουργήσει τις κατάλληλες δομές και υποδομές και κυρίως να στελεχώσει τις υπηρεσίες της με τους κατάλληλους ανθρώπους που θα δουλέψουν για την εξασφάλιση όλων των παραπάνω.